

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-03-01)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-03-01)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 167. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000069.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

3.

[Privat.]

Mosse Jernverk Tirsdag d. 1. Marts 1814.

Deres Kongelige Høihed.

Min elskede Prins.

Jeg skylder at melde Deres Kongl. Høihed, at jeg kom hertil inat i godt Behold, uagtet nogle ubetydelige Hindringer, som ikke er værd at nævne.

Ved Ankomsten hørte jeg samme Indvendinger angaaende Overfarten fra Tronvigen til Horten, som man gjorde mig i Christiania. Iforgaars var Søen aaben, i forrige Nat var den fuld af Is; men som jeg ikke let lader mig forbløffe, saa har jeg imorges straks ladet Omstændighederne undersøge og fundet, at man kunde maaske komme over paa Kjælker. Det blev straks iverksat, og alle mine Sager — paa Envoyesprog: mon bagage — er alle paa anden Side af Fjorden, det er: i hans trodsige Høivelbaarenhed Grev Wedels Rige. Imorgen vandrer jeg med det lidet, der følger og tilhører denne Person, som aldrig var vigtigere end nu, da Deres Kongl. Høihed bar nedlagt saa meget vigtigt i hans Portefølje.

En halv Dag er tabt ved denne nventede Is, men det indbentede jeg ved længere Dagsreiser. Over Drammen havde nok været 4 Mil længer.

Stemningen her og omkring er fortræffeligg. Indtil Assessor Elieson, Vismanden Elieson, var fornøiet med Vendingen, som Deres Kongl. Høihed gav Tingen (la chose publique) paa Eidsvold.

Denne Mand som noget.....¹ er nu vaagnet op til Statens ubeskrivelige Gravn efter at have ligget i Dvale lige fra Vuggen af, er dog bemeldte Mand ei valgt af hans Sogn, Rygge, som er saare uskjønsomt af bemeldte Rygge, thi en dybere Tænkter og en større Engel af en Konstitutionsfabrikant findes ikke inden Rigets Grænser.

Major Sibbern og en redelig, agtet Bondemand er udnævnt. Det skulde være underligt, om den Mand, som ikke var bleven valgt af Sognet, skulde blive valgt af Amtet.

s. 168 Hvor hjerteglad er jeg ikke over at se sund Fornuft jævet og hævet over alt glimrende og opblæst. „Le gros bon sens," siger Necker, „devant lequel j'apprends m'agenouiller de plus en plus." [„Den gode, sunde Fornuft," siger Necker, „for hvilken jeg mere og mere lærer at bøie mig."]

Hvad er „bon sens" [sund Fornuft]? Den af Gud skabte Dømmeevne. Tør Menneskets Spidsfindigheder og Romanvisdom maale sig med vor evige, vor almægtige, vor kjærlige Faders Verden? O ! Prins, bliv De den gudfrygtige, velhensigtende Fyrste, og frygt intet Menneske og ingen Djævel. Lad end mit vigtige Ærinde ikke lykkes, — De skal bestaa endog og vi med Dem.

Her er 5 Stykker 18 H's Karonader og 9 Stkr. 24 H's, som mig synes Deres Kongl. Høihed kunde benytte paa Grænserne, ifald det endelig skal komme til Alvor. Hvilken styg Virkning maatte disse ei kunne have?

Dette Øieblik kom Bud at sige mig, at mine Sager er komne vel over. Min Person skal vel komme lige saa vel over. Hvor lidet man dog kan bygge paa disse skræmmende Rapporter.

Jeg holder meget af Thygeson, men især for den Urolighed, han nærede for, at jeg skulde tabe en Dag. At han er nødt at gaa bort; gjør mig ondt, thi Deres Kongl. Høihed havde en ærlig og tænkende Mand i ham. Maaske kan han komme igjen.

Den svenske Proklamation fandt jeg her. Faye fra Drammen har havt den Uleilighed at bringe tre Eksemplarer med sig. Omkring Fredrikshald skal der være kommet mange.

Mig synes, at Deres Kongl. Høihed burde være streng mod denne Udtalelse. Hvor tør man understaa sig at modtage og opvise en svensk Tale til det nor she Folk?

Jeg har læst en Rapport fra Grænsen, hvoraf jeg ser, at der er et jevnligt Samkvem mellem de norske og svenske Officerer, som bestandig sigter til at forføre de førstnævnte. Da de Svenske har uendelig mere Slughed end vore, og mig desuden synes, at det i den nærværende spændte Stilling ikke er klogt eller passeligt, endog vis-à-vis en Soldat, at de Norske omgaaes med de Svenske, saa henstiller jeg til Deres Kongl. Høihed, om herudi ikke burde ske en alvorlig Indskrænkning.

s. 169 Grev Rosen og Hr. Skøldebrand skal have uddelt en Del Penge underveis, bl. a. til en Mand, som blev overkjørt. Mig synes, Baron Mansbach paa ingen Maade burde have tilladt dette. I hans Sted vilde jeg have forekommet, at ikke en eneste norsk Mand havde faaet Lov til at tale med disse svenske Fristerere?

Er det med Deres Kongl. Høiheds Tilladelse, at Korn er bleven modtaget i Fredrikshald og paa Vinger?
Dersom Deres Kongl. Høihed ikke er streng mod disse Grænsekommunikationer, kunde det have slemme
Følger.

Underdanigst

C. Anker.